

Svar (13/8 96)**Indenrigsministeren (Birte Weiss):**

De fleste kommunale forsyningsvirksomheder adskiller sig fra de øvrige kommunale områder ved, at virksomhedernes udgifter skal finansieres fuldt ud over taksterne, således at udgifter og indtægter over en årrække balancerer. Det forhold, at forsyningsvirksomhederne udgør et fuldt brugerfinansieret område, udtrykkes ofte således, at der på dette område gælder et hvile i sig selv-princip. Dette er i vidt omfang fastslået i lovgivningen vedrørende de enkelte typer af forsyningsvirksomhed.

Hvile i sig selv-princippet betyder imidlertid ikke, at forsyningsvirksomhedernes udgifter og indtægter skal balancere i det enkelte år. Der kan således i de enkelte år være tale om mellemværender mellem kommunen og forsyningsvirksomheden, som registreres på særlige mellemregningskonti i det kommunale budget- og regnskabssystem. Mellemværender mellem kommunen og den kommunale forsyningsvirksomhed kan f.eks. opstå ved, at beløb til et senere anlægsarbejde vedrørende forsyningsvirksomheden opkræves forlods over taksterne. De opkrævede beløb vil da – i perioden indtil anlægsudgifterne afholdes – være optaget i kommunens regnskab som en gæld til forsyningsvirksomheden. Der kan omvendt også være tale om, at kommunen afholder udgifter vedrørende forsyningsvirksomheden, som først efterfølgende finansieres over forsyningsvirksomhedens takster. Forsyningsvirksomheden vil da i den mellemliggende periode have registreret en gæld til kommunen.

Når der ikke gælder et krav om balance mellem forsyningsvirksomhedens udgifter og indtægter i de enkelte år, skyldes det således ønsket om at undgå kraftigt svingende takster i forbindelse med anlægsarbejder og lignende.

Ved en ændring af de kommunale styrelseslove i juni 1991 er der blevet indsat en bestemmelse om, at indenrigsministeren kan fastsætte regler om mellemværender mellem kommuner og kommunale forsyningsvirksomheder. Dette er sket i bekendtgørelse nr. 621 af 23. august 1991 om kommunernes mellemværender med de kommunale forsyningsvirksomheder.

Bekendtgørelsen indeholder for det første en regel om, at en kommunes gæld til forsyningsvirksomhederne opgjort ud fra kommunens årsregnskab ikke må overstige kommunens likvide beholdninger tillagt ledigt kassekredittræk ved

regnskabsårets udgang. En eventuel kommunal gæld til forsyningsvirksomheden skal således være til stede enten i form af likviditet eller ledigt kassekredittræk. Herved undgås det, at kommuner over en længere årrække disponerer over forsyningsvirksomhedernes midler til andre formål end forhold vedrørende forsyningsvirksomhederne.

Da reglen blev indført med virkning for kommunal gæld opstået fra og med 1992, indeholder bekendtgørelsen en overgangsbestemmelse, hvorefter kommunen ved opgørelsen af det negative mellemværende i perioden til og med år 2001 kan fratække et beløb svarende til et i regnskabet for 1991 registreret negativt mellemværende.

For det andet indeholder bekendtgørelsen en regel om, at en kommunes gæld til og tilgodehavender hos de kommunale forsyningsvirksomheder fra og med 1992 skal forrentes med en årlig rente svarende til markedsrenten.

Bekendtgørelsens regler omfatter bl.a. den kommunale vandforsyning – uanset at vandforsyningsloven giver visse muligheder for at yde tilskud til den kommunale vandforsyning.

Spm. nr. S 3330

Til trafikministeren (14/8 96) af:

Ole Donner (DF):

»Hvordan forventer regeringen, at befolkningen inddrages i beslutningsprocessen omkring en eventuel bygning af en Femer Bælt-forbindelse mellem Rødby og Puttgarden, herunder om danskerne vil blive spurgt om sagen ved en folkeafstemning?«

Begrundelse

En offentliggjort delrapport fra Trafikministeriet opererer med, at en Femer Bælt-forbindelse kan komme til at koste helt op til 37 mia. kr., og blandt andet på den baggrund er det spørgerens opfattelse, at det må overvejes, om investeringen står i rimeligt forhold til udbyttet.

Der skal heller ikke herske tvivl om, at spørgeren hellere ser de store beløb, der tales om til en Femer Bælt-forbindelse, brugt på at nedsætte ventelisterne til sygehusene, til en forhøjelse af folkepensionen og til en kraftigere indsats mod kriminaliteten i samfundet.